

UZASADNIENIE

W dniu 14 czerwca 2019 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. M. K. na skutek zawiadomienia Pana D. B. wszczął dochodzenie w sprawie możliwości popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego I. L. (1), polegającego na naruszeniu postanowień art. 6 oraz art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez nieinformowanie klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku, a także o skutkach podejmowanych czynności procesowych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

Obwiniona radca prawny I. L. (1) była pełnomocnikiem skarżącego D. B. w sprawie zmiany postanowienia w zakresie władzy rodzicielskiej, zwisłej w I Instancji przez Sądem Rejonowym (...) (sygn. akt:(...)), a następnie w wyniku apelacji wywiezionej przez skarżącego, przed Sądem (...)

dowód:

- skarga D. B. z dnia 9 maja 2019 r., w aktach sprawy, k.1-2
- kopia teczki akt sądowych sprawy sygn. akt: (...), w aktach sprawy, k.32
- pełnomocnictwo dla r.pr. I. L. (2) od D. B., w aktach sprawy, k. 33
- protokół rozprawy z dnia 26 października 2017 r. sprawa sygn. akt: (...), k.34-39,
- postanowienie SR (...) III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 24 kwietnia 2018 r. sygn. akt:(...), w aktach sprawy, k. 61,
- pierwsza strona apelacji z dnia 21 czerwca 2018 r., w aktach sprawy, k. 62,
- zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej z dnia 20 września 2018 r., w aktach sprawy, k. 67
- protokół rozprawy apelacyjnej z dnia 14 listopada 2018 r. sygn. akt: (...) w aktach sprawy, k. 72-74

W wyniku wniesionej przez skarżącego apelacji, pismem z dnia 20.09.2018 r., Sąd Okręgowy (...) zawiadomił pełnomocnika apelującego (tj. skarżącego) – radcę prawnego I. L. (1) o terminie rozprawy apelacyjnej. Radca prawny odebrała zawiadomienie o terminie rozprawy w dniu 09.10.2018 r. w B., nie informując w okresie od dnia 09.10.2019 r. (data odbioru) do dnia 14.11.2018 r. (data rozprawy apelacyjnej) swojego klienta o terminie posiedzenia sądu, co spowodowało, że apelujący bez swojej winy nie był obecny na terminie rozprawy apelacyjnej, na której Sąd II instancji dopuścił dowód z przesłuchania drugiej strony. Skarżący zaś, wobec zaniechania radcy prawnego pozbawiony został możliwości przedstawienia swojego stanowiska oraz złożenia ewentualnych wniosków dowodowych i zastrzeżeń. Mimo złożenia pisma o ponowne otwarcie zamkniętego przewodu sądowego, Sąd II instancji w dniu 28.11.2018 r. ogłosił orzeczenie w sprawie.

dowód:

- zawiadomienie o terminie rozprawy apelacyjnej z dnia 20 września 2018 r., w aktach sprawy, k. 67,
- epo – doręczenie zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej z dnia 9 października 2018 r., w aktach sprawy, k. 71,
- protokół rozprawy apelacyjnej z dnia 14 listopada 2018 r. sygn. akt: (...), w aktach sprawy, k. 72-74,
- pismo wnioskodawcy D. B. z dnia 22 listopada 2018 r, w aktach sprawy, k. 75-80.

W toku dochodzenia prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego obwiniona jedynie zaprzeczyła przedstawionym zarzutom, twierdząc, że poinformowała swojego klienta o terminie rozprawy apelacyjnej, jednak zgromadzony w toku ww. dochodzenia materiał dowodowy nie dawał podstaw do uznania takiego twierdzenia za wiarygodne. Szczególnego podkreślenia wymaga fakt, że nawet gdyby Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego dopuściła dowody objęte wnioskiem który obwiniona złożyła 2 stycznia 2020 r., to i tak treść zaprezentowanych przez obwinioną wiadomości tekstowych, w żaden sposób nie potwierdza, jakoby rzeczywiście poinformowała klienta o terminie rozprawy apelacyjnej.

dowód:

- protokół przesłuchania obwinionego z dnia 2 grudnia 2019 r., w aktach sprawy, k. 101.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył:

Wniosek Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego zasługuje na uwzględnienie. Uznając radcę prawnego I. L. (1) winną zarzucanych jej czynów, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że przeprowadzone postępowanie dowodowe nie nasuwa żadnych wątpliwości, a czyny wyczerpują znamiona naruszenia art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu uchwalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U.2020.75 z dnia 16.01.2020 r.), poprzez zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz naruszenie zasad etyki radcy prawnego, w szczególności poprzez nie informowanie o podejmowanych czynnościach prawnych oraz ich skutkach, poprzez unikanie kontaktu z klientem i nie informowanie go o terminach posiedzeń sądowych, przez co skarżący poniósł tego negatywne konsekwencje.

Wymierzając karę dyscyplinarną upomnienia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na uwadze następujące okoliczności:

- obwiniona pomimo otrzymania zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej dnia 9 października 2018 r. przez cały ten okres, tj. do dnia rozprawy apelacyjnej 14 listopada 2018 r. nie poinformowała klienta – D. B. o terminie rozprawy, jak również o podejmowanych przez nią czynnościach prawnych i ich skutkach, pomimo ciężącego na niej obowiązku i wynikającego z art. 6 (...),

- postępowanie w niniejszej sprawie wykazało że obwiniony świadomie nie skontaktował się z klientem przez okres ponad miesiąca celem przekazania powyżej opisanych informacji

- wskutek braku bieżącego i faktycznego informowania klienta, pokrzywdzony utracił możliwość realizacji przysługujących mu uprawnień procesowych, w tym prawa do złożenia wyjaśnień na rozprawie apelacyjnej,

- do zakończenia postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego obwiniona nie tylko nie dostarczyła żadnych dowodów, które by potwierdziły okoliczność, iż poinformowała pokrzywdzonego o terminie rozprawy apelacyjnej i przysługujących mu w związku z tym uprawnieniach, ale również wbrew nie budzącym wątpliwości wnioskowi płynącemu z całego zebranego w sprawie materiału dowodowego, zaprzeczając prawdziwości twierdzeń pokrzywdzonego nie przedłożywszy ani jednego dowodu na poparcie swego stanowiska.

Radca prawny przyjmując pełnomocnictwo do prowadzenia spraw klienta, swoją działalność z tym związaną był obowiązany wykonywać z należytą starannością i mieć na uwadze interes klienta, a także kierować się jego dobrem w celu ochrony jego praw. Nadto, na żądanie klienta, obowiązany był informować go o rzeczywistym przebiegu spraw i jej wyniku.

Obwiniona, jak wyjaśniła w toku przesłuchania oraz w treści składanych przez nią pism, ograniczyła się do zaprzeczenia twierdzeniom klienta, jednakże w żaden sposób nie wykazała, że nie dopuściła się zarzucanych jej uchybień.

Działanie radcy prawnego, wyżej opisane, nie spełniało norm postępowania wynikających z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu uchwalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 64 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U.2016.233 z dnia 25.02.2016 r.).

Co więcej, zgodnie z orzecznictwem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego samo naruszenie ogólnego obowiązku informacyjnego przez radcę prawnego stanowi bezsprzecznie nienależytą staranność przy wykonywaniu czynności zawodowych (orzeczenie WO- (...) z dnia 22 stycznia 2014 r.), nie wspomniawszy nawet o obowiązku należytego i starannego prowadzenia sprawy powierzonej przez klienta, a obejmującego informowanie go o możliwości podjęcia określonych działań procesowych, ich potencjalnych skutków a także skutków nieskorzystania z przysługujących mu uprawnień procesowych.

W zakresie wymiaru kary za przewinienie dyscyplinarne - wzięwszy pod uwagę całokształt okoliczności sprawy oraz postawę obwinionej, sąd uznał, że karą, która pozwoli zrealizować cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć względem obwinionej, będzie zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.) kara upomnienia.

Zgodnie z art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2016 r. poz. 233 ze zm.), karami dyscyplinarnymi wobec radcy prawnego są upomnienie, nagana, kara pieniężna, zawieszenie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas od trzech miesięcy do pięciu lat oraz pozbawienie prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego.

Biorąc pod uwagę rodzaj i charakter przewinień, których dopuścił się radca prawny, w ocenie sądu najłżejsza spośród kar dyscyplinarnych, jaką jest kara upomnienia, jest wystarczająca do realizacji wszystkich funkcji, jakie przypisywane są instytucji kary. Podkreślić należy, że naruszenie obowiązku informacyjnego wobec klienta bezsprzecznie stanowi naruszenie obowiązków nałożonych ustawowo na radcę prawnego. W przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia tego obowiązku, co poskutkowało brakiem możliwości osobistego działania i uczestnictwa w rozprawie apelacyjnej przez klienta reprezentowanego przez radcę prawnego. Zważając na całokształt okoliczności sprawy, sąd uznał więc za celowe zastosowanie orzeczonej kary.

Charakter przewinienia wskazuje na niecelowość wymierzenia obwinionemu nagany lub kary pieniężnej. Kara upomnienia sama w sobie stanowi wystarczająco dotkliwą karę za przewinienie dyscyplinarne, których dopuścił się radca prawny w przedmiotowej sprawie.

Ze względu na powyższe należało orzec jak w sentencji.

Orzeczenie o kosztach postępowania oparto o art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U.2020.75 z dnia 16.01.2020 r.) mając na względzie, iż wydane zostało orzeczenie o ukaraniu.

Pouczenie: Zgodnie z art. 70⁴ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j.: Dz.U.2020.75 z dnia 16.01.2020 r.) od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem oraz pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia odwołania.